

[Fiskeriministeren]

samtidig stigning i fiskeriindsatsen fra de lande, som deltager i dette fiskeri, ikke øget.

Sildebestandene har i de senere år vist positive tegn, men væksten i bestandene har dog vist sig at være mere afdæmpet end hidtil antaget. Undersøgelser af *makrelbestanden* i Nordsøen tyder på en meget ringe tilgang til bestanden, hvorfor der må forventes en meget lav kvote.

På trods af de relativt lave konsumkvoter i 1990 er det i kraft af reguleringerne lykkedes at strække kvoterne for en række fiskearter, hvilket er en medvirkende årsag til, at værdien af konsumlandingerne i de tre første kvartaler i år er højere end i samme periode sidste år.

Industrifiskeriet har i 1990 været præget af stærkt faldende verdensmarkedspriser. Derimod var indtjeningen i industrifiskeriet i 1989 relativt god sammenlignet med årene umiddelbart forud, hvor priserne lå på et meget lavt niveau.

Det vigtige tobisfiskeri blev i 1990 ramt af en betydelig tilbagegang, hvilket sammen med de faldende priser på verdensmarkedet for fiskemel og fiskeolie har skabt meget store problemer for industrifiskeriet.

Årsagen til de lave verdensmarkedspriser på fiskemel og fiskeolie er bl.a. konkurrence fra en række ofte subsidierede landbrugsprodukter, f.eks. soyaprotein og palme- og rapsolie.

Med henblik på at opnå bedre priser på industrifisk vil det fortsat være nødvendigt at satse på forskning og produktudvikling, der muliggør fremstilling og markedsføring af højt forædlede specialprodukter til markeder, der er i stand til at betale en høj pris. En satsning på produkter, der primært konkurrerer på prisen, vil derimod ikke være rentabel.

Der gøres i øjeblikket en betydelig forskningsindsats inden for rammerne af regeringens bioteknologiske forskningsprogram og gennem et samarbejde mellem Fiskeriministeriets Forsøgslaboratorium og Foreningen for Danmarks Fiskemel- og Fiskeolieindustri. Hertil kommer den indsats, der finder sted i privat regi.

3. EF's fiskeripolitik

A. Det internationale fiskeripolitiske samarbejde

Fiskerimulighederne for danske fiskere fastsættes årligt gennem vedtagelser i EF's ministerråd på grundlag af biologisk rådgivning fra Det Internationale Havundersøgelseråd (ICES).

Det europæiske fiskeripolitiske samarbejde er af væsentlig betydning, bl.a. fordi en række af de vigtigste fiskebestande er internationale. Hertil kommer, at Det Europæiske Fællesskab repræsenterer det vigtigste marked for den danske eksport af fisk og fiskeprodukter. EF-andelen af den samlede danske eksport af fisk og fiskeprodukter udgjorde således i 1989 71 pct.

I lighed med fiskeriet i en række andre europæiske lande har dansk fiskeri i øjeblikket alvorlige problemer med for små fiskerimuligheder i forhold til fangstkapaciteten og i forhold til forarbejdningskapaciteten i fiskeindustrien. På kort sigt må fiskerimulighederne antages at være uændrede eller svagt faldende. På lidt længere sigt må det imidlertid antages at fiskerimulighederne vil kunne stabiliseres på et højere niveau, forudsat at den europæiske bevaringspolitik forbedres og effektiviseres.

B. Baggrunden for den nuværende fiskeripolitiske situation i EF

De omstændigheder, hvorunder forliget fra 1983 om den fælles fiskeripolitik blev til, udgør en væsentlig del af baggrunden for den nuværende fiskeripolitiske situation i Fællesskabet og hermed for de problemer, der i dag er med kvotesystemet og overkapaciteten i medlemslandenes fiskerflåder.

Indførelsen af 200 sømils fiskerigrænser i 1970'erne understregede behovet for at nå frem til enighed om en fælles fiskeripolitik. For det første blev medlemslandenes fiskerflåder ved udvidelserne af fiskerigrænserne udelukket fra en række traditionelle fiskepladser i Nordatlanten, og det var derfor nødvendigt at forsvare Fællesskabets fiskeripolitiske interesser over for tredjelande. For det andet blev det med udvidelsen af fiskerigrænserne klart, at det var nødvendigt at koordinere fiskeriet på de fælles bestande.

Men selv om EF-landene i princippet var enige om behovet for en fælles fiskeripolitik, viste det sig i praksis at være overordentlig vanskeligt at nå frem til enighed.

Først i januar 1983 kunne EF's ministerråd vedtage hovedelementerne i den fælles fiskeripolitik (fiskeriforliget).

Vanskelighederne ved at nå til enighed om den fælles fiskeripolitik afspejler sig bl.a. i den måde, bevaringspolitikken er indrettet på. Et af de væsentligste elementer i bevaringspolitik-